12 Οκτωβρίου 2014

Λαός αξιοπρέπειας Ν. Λυγερός

/ Γενικά Θέματα

Η αξιοπρέπεια δεν είναι ένας οικονομικός παράγοντας, δεν μετριέται με δείκτες. Και η μούτζα μας στην κατοχή χρησιμοποιούσε όλα τα δάκτυλα του χεριού. Πολλές φορές τα πράγματα ήταν δύσκολα για το λαό μας, αλλά ποτέ δεν χάσαμε την αξιοπρέπειά μας. Ακόμα και ηττημένοι. Ούτε στο εκτελεστικό απόσπασμα δεν σκύβαμε. Δεν υπήρχε λόγος, η γη μας θα ήταν ο τάφος μας.

Μπορεί να ξερίζωσαν ακόμα και τα θεμέλια των σπιτιών μας όταν αντισταθήκαμε αλλά το αντέξαμε και χτίσαμε καινούργια πάνω στην ίδια γη, ενώ οι κατακτητές μας έφτυσαν αίμα και φύγαν.

Είμαστε ακραίοι, υπερβολικοί και φωνακλάδες γιατί είμαστε ακρίτες, δεν μας αρέσει η μετριότητα και αγαπάμε δυνατά. Παίζουμε θέατρο ναι, αλλά από την αρχή για ν’ αντέχουμε τις τραγωδίες και να πεθαίνουμε με κωμωδίες. Χαζεύουμε τον ουρανό, αγναντεύουμε τη θάλασσα, είναι αλήθεια.

Έτσι δημιουργήσαμε την αστρονομία και κατασκευάσαμε το ναυτικό. Μας αρέσει να ξαναφτιάχνουμε τον κόσμο, έτσι πλάσαμε τα μαθηματικά. Κι όπως νιώθουμε πάντα αδύναμοι επινοήσαμε τη στρατηγική.

Δεν είμαστε διαφορετικοί αλλά κάνουμε τη διαφορά. Ζούμε αιώνες μ’ ένα κομμάτι γης γιατί έχουμε τον ουρανό και τη θάλασσα. Κι αν είμαστε μόνο σκιές για τους

άλλους είναι γιατί έχουμε ήλιο. Ο λαός μας έτρωγε πέτρες αλλά σκάλιζε μάρμαρο.

Πολλές φορές μας έκαψαν αλλά δεν μας κατέστρεψαν γιατί το φως δεν καίγεται. Μας πήραν πολλές φορές το χώρο μας αλλά πάντα είχαμε το χρόνο. Μοιάζουμε με τη θάλασσά μας. Ποιος μπόρεσε να την αρπάξει; Κι αν την μαστίγωσαν δεν έπαθε τίποτα. Αυτή είναι το αίμα μας γιατί δεν μας έδωσαν άλλο γαλάζιο. Είναι το δώρο μας, το μοναδικό. Αυτός είναι και ο μόνος μας πλούτος. Αλλιώς θα μας είχαν κατακλέψει.

Είμαστε τα παιδιά που δεν έκανε η Αντιγόνη γι' αυτό και δεν πεθαίνουμε ποτέ. Ποιος να σκοτώσει ένα σύμβολο; Κι όταν πεθαίνει ένας δικός μας κι έχει αφήσει έργο, δεν είναι τυχαίο που η κραυγή μας βγάζει τη λέξη: άξιος! Και ζούμε για να τον θυμόμαστε, δεν έχουμε άλλη επιλογή, είναι θέμα ανάγκης.

Είμαστε λίγοι στην αρχή και γινόμαστε σπάνιοι στο τέλος. Αυτή είναι η μοναχική μας πορεία. Έτσι γεννήθηκε ο ελληνισμός και παραμένει μια αξία για όλη την ανθρωπότητα ενώ έπεσαν τόσες ιδεολογίες που θεωρούσαμε αθάνατες. Ενώ εμείς ξέρουμε εξαρχής ότι δεν υπάρχει αθανασία.

Το έχουμε μέσα μας με την Ιλιάδα και την Οδύσσεια, ακόμα και αν είχαμε χάσει τις πινακίδες μας, τις μυκηναϊκές. Τίποτα δεν ξεχάσαμε γιατί ποτέ δεν χάσαμε τις αξίες μας.

Κι αν δίνουμε τόση σημασία στην ελευθερία, είναι γιατί συνδυάζεται με τη σκέψη. Δίχως ελεύθερη σκέψη, δεν είσαι άνθρωπος. Κι εμείς παραμείναμε άνθρωποι ακόμα και σκλαβωμένοι. Μόνον έτσι δεν γίναμε σκλάβοι. Πολιορκημένοι ναι, αλλά πάντα ελεύθεροι, διότι δεν ξέραμε να ζήσουμε αλλιώς.

Αυτό λέει ακόμα και η σημαία μας με τις γαλανόλευκες συλλαβές της: Ελευθερία ή Θάνατος.

Γιατί λοιπόν να γονατίσουμε τώρα; Μετά από τόσους αιώνες, να παραδοθούμε για ποιο λόγο; Επειδή θεωρούν ότι μας έπεισε η ρητορική της κρίσης; Εμείς έχουμε κρίση από τον Σωκράτη χάρη στη μαιευτική. Δεν θα χάσουμε την αξιοπρέπειά μας για τόσο λίγο!

Πηγή: nikos-lygeros-poihsh.blogspot.gr